

ת"פ 15656/02/19 - מדינת ישראל - תביעות להב נגד מוחמד אבו עראם, נשאת אלשאמסטי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15656-02-19 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו עראם

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל - תביעות להב

נגד

הנאשמים: 1. מוחמד אבו עראם -

2. נשאת אלשאמסטי -

בשם המאשימה: עו"ד סיוון שילה

בשם הנאשם 1: עו"ד איתי בר עוז

בשם הנאשם 2: עו"ד שפיק דרבאשי

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודייתם בכתב אישום מתוקן בעבירות גניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיפים 413ב + 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון גניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיפים 413ב + 25 + 29(א) לחוק העונשין; קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970 (להלן: פקודת ביטוח רכב מנועי). הנאשם 1 הורשע בנוסף

בעבירות זיוף סימני זיהוי של רכב, לפי סעיף 413ט לחוק העונשין; החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413ז לחוק העונשין. הנאשם 2 הורשע בנוסף בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה לחוק העונשין; נהיגה פוזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין. הצדדים הסכימו כי המאשימה תעתור להשית על הנאשמים עונשי מאסר למשך 72 חודשים (נאשם 1), 69 חודשים (נאשם 2) הכוללים בחובם הפעלת עונשי מאסר מותנים ואילו ההגנה תטען באופן חופשי. כן הוסכם כי יחולט רכב ששימש בביצוע העבירות.

2. במהלך כשבועיים בחודש ינואר 2019 חברו הנאשמים זה לזה (בחלק מן המקרים בצוותא עם אחרים) לביצוע עבירות שמטרתן כניסה לישראל שלא כדין, גניבת כלי רכב והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית. הנאשמים ביצעו את מעשיהם באופן מתוחכם תוך שימוש ברכב מבצעי שנועד לאפשר ולקדם את התכנית העבריינית. כתב האישום תוקן לקולא במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים, שלא כלל הסכמה עונשית. בתמצית ייאמר כי הנאשמים גנבו בצוותא שלוש מכוניות (במועדים 13.1.19, 22.1.19, 27.1.19) וניסו ללא הצלחה לגנוב שתי מכוניות נוספות בערב אחד (24.1.19), כשבאחד האירועים זייף הנאשם 1 את סימני הזיהוי של הרכב המבצעי בכך שהחליף את לוחיות הרישוי שלו. באירוע הגניבה האחרון מיום 27.1.19 נתפסו הנאשמים בכף כשברכב המבצעי בו נהג הנאשם 1 נתפסו כלי פריצה, ואילו הנאשם 2 שנהג ברכב הגנוב הבחין בחסימה משטרתית שהוצבה על כביש 6 ובתגובה החל לנהוג בפראות ופגע במכוון בניידת משטרה שעמדה במקום תוך הסבת נזק לניידת, יצא מן הרכב הגנוב וניסה להימלט מהמקום.

אישום 1: בהתאם לתכנון מוקדם נכנסו הנאשמים לישראל שלא כדין בשעות הערב של יום 12.1.19 תוך שימוש ברכב מבצעי. בהמשך הלילה (13.1.19) הגיעו לפתח תקווה, שם גנבו רכב מסוג מיצובישי והעבירו אותו לשטחי האזור. בנסיבות אלה נהג נאשם 2 ברכב הגנוב ונאשם 1 ליווה אותו ברכב המבצעי.

אישום 4: אירוע דומה שהתבצע בלילה שבין 21-22.1.19, תוך גניבת מכונית איסוזו בהוד השרון והעברתה לשטחי האזור. אחד הנאשמים נהג ברכב הגנוב והאחר ברכב המבצעי.

אישום 5: הנאשמים קשרו קשר להיכנס לישראל שלא כדין, לגנוב רכב ולהעבירו לאזור. ביום 23.1.19 בשעות הלילה נכנסו הנאשמים לישראל ברכב המבצעי. בהמשך הלילה (24.1.19 לפנות בוקר) הגיעו הנאשמים לגבעתיים וניסו ללא הצלחה לגנוב רכב מסוג מיצובישי. במהלך ניסיון להניע את הרכב החלה האזעקה לפעול והנאשמים עזבו את המקום ברכב המבצעי.

אישום 6: בהמשך אותו לילה הגיעו הנאשמים ברכב המבצעי לרחובות וניסו לגנוב רכב נוסף מסוג מיצובישי. בזמן שניסו להניע את הרכב הגיע הבעלים והחל לרדוף אחרי הנאשמים שנסו מהמקום.

אישום 7: בין המועדים 23.1.19-24.1.19 זייף הנאשם 1 את סימני הזיהוי של הרכב המבצעי בכך שהחליף את לוחית הרישוי. הנאשמים קשרו קשר עם עימד אלחאבנין (להלן: עימד) לגנוב כלי רכב מישראל ולהעבירם לשטחי האזור. במסגרת הקשר נסעו הנאשמים ועימד ברכב המבצעי לכיוון מרכז הארץ בכוונה לאתר כלי רכב ולגנוב אותם. משלא מצאו את מבוקשם שבו על עקבותיהם.

אישום 8: הנאשמים קשרו קשר לגנוב כלי רכב מישראל ולהעבירם לשטחי האזור. במסגרת הקשר נכנסו הנאשמים לארץ ביום 26.1.19 בשעות הערב, ובהמשך אותו לילה (27.1.19) הגיעו ברכב המבצעי להוד השרון, שם גנבו רכב מסוג מיצובישי. נאשם 2 נהג ברכב הגנוב כשנאשם 1 ליווה אותו ברכב המבצעי, בו נתפסו בהמשך כלי פריצה. כמתואר לעיל, משהבחין נאשם 2 בחסימה משטרתית, החל לנהוג בפראות וניגח ניידת משטרה שעמדה לפניו תוך ניסיון להימלט מהמקום. בהמשך יצא מהרכב הגנוב והחל להימלט רגלית עד שנעצר.

טיעוני הצדדים לעונש - בתמצית

3. ב"כ המאשימה ביקשה לעמוד על חומרת מעשיהם של הנאשמים אשר פעלו בצוותא במסגרת עבריינית מתוכננת ומתוככמת, תוך שימוש ברכב מבצעי ובדרך פעולה שחזרה על עצמה - כניסה לישראל בניגוד לחוק, הגעה לכתובת הרלוונטית בשעת לילה מאוחרת, פריצה וגניבת רכב ונסיעה מהמקום בליווי הרכב המבצעי. הנאשמים ביצעו את מעשיהם בתדירות גבוהה בפרק זמן קצר, בערים שונות ברחבי המדינה.

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במגוון העבירות אותן ביצעו: פגיעה בביטחון האישי של הציבור; שיבוש שגרת חייהם של המתלוננים; פגיעה ברכוש המתלוננים; פגיעה בכלכלת המדינה; פגיעה בזכות המדינה להגביל את הבאים בשעריה; סיכון לציבור הנוסעים בדרך; סיכון ממשי לשוטרים ופוטנציאל נזק גבוה כתוצאה מנהיגתו הפרועה של הנאשם 2 באירוע האחרון.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הנוהגת, עתרה לקבוע מתחם ענישה בין 16 חודשי מאסר לבין 28 חודשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים, ביקשה להתייחס לכל המקרים כאל אירוע אחד ובהתאם לקבוע מתחם עונש כולל בין 60 חודשי מאסר לבין 74 חודשי מאסר. היא ביקשה לגזור את עונשם של הנאשמים בחלקו העליון של המתחם ולהפעיל עונשי מאסר מותנים (8 חודשים וחודשיים לנאשם 1, חודשיים לנאשם 2) בחופף ובמצטבר, כך שהנאשם 1 ירצה עונש מאסר בן 72 חודשים ואילו הנאשם 2 ירצה עונש מאסר בן 69 חודשים, זאת בצד רכיבי ענישה נוספים בדמות מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה ופסילת רישיון נהיגה על תנאי. כן הסכימו הצדדים לחילוט הרכב המבצעי - סובארו ל"ז 5362761.

4. ב"כ הנאשם 1 הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם - יליד 1991 שאמור היה להתחתן בסמוך לאחר מעצרו בהליך דנן, הפנה למצבה הסוציאקונומי הקשה של משפחתו (הורים ו-11 אחים המתגוררים באותו בית) והציג מסמכים רפואיים המצביעים על אירועי לב שעבר לכאורה אביו של הנאשם בסמוך למעצרו (ענ/1).

הוא הפנה לכך שמדובר בסדרת אירועים שהתרחשו בפרק זמן קצר, לכך שאישומים 5-6-7 בוצעו באותו לילה מבלי שנגרם נזק לכלי הרכב, טען כי יש להתייחס אליהם כאל מעשה אחד, וביקש לאמץ את עתירת המאשימה להתייחס לכל המעשים בכתב האישום כאל אירוע יחיד ולקבוע מתחם ענישה אחד. לטענתו, היעדר חלק כללי מכתב האישום ואופן ביצוע המעשים מלמדים כי אין מדובר בהתארגנות שיטתית ומחושבת. כן טען כי ערכן של המכוניות שנגנבו נמוך, וכי יש לכך השלכה על מתחם הענישה הראוי. הוא עתר להתחשב בהודייה ובחרטה, בתיקון משמעותי של כתב

האישום ובחיסכון בזמן שיפוטי ניכר, בפרט על רקע היקף כתב האישום המקורי וכמות העדים (59). ב"כ הנאשם עתר להעמיד את עונשו של הנאשם 1 על 42 חודשי מאסר ולהפעיל את עונשי המאסר המותנים בחופף ובמצטבר, כך ששך הכל ייגזר עונש מאסר בפועל למשך 48 חודשים. הוא ביקש להתחשב בהסכמה לחלט את הרכב המבצעי ולהקל בהתאם ברכיבים הכספיים של גזר הדין.

5. ב"כ הנאשם 2 הצטרף לעיקר הטענות של חברו, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם - יליד 1992 בן למשפחה קשת יום, לצער וחרטה כנים שהביע הנאשם על מעשיו - דבר שקיבל ביטוי במפגש בין הנאשם ואביו בדיון קודם, אז התנצל הבן עמוקות בפני אביו, וביקש לאבחן בין שני הנאשמים - הן לאור עברו הפלילי המכביד פחות של נאשם 2 והן לאור הפער במאסרים המותנים. סופו של דיון עתר להשית על הנאשם עונש שלא יעלה על 36 חודשי מאסר בפועל כולל המאסר המותנה. הן ב"כ המאשימה והן ב"כ הנאשמים תמכו טיעוניהם בפסיקה.

6. נאשם 1 הביע חרטה על מעשיו, טען כי בפעמים הקודמות בהן הורשע לא חשב קדימה, כי הפעם החליט לשנות מדרכיו, וביקש הזדמנות להוכיח את עצמו, להשתקם ולעבור טיפול בין כותלי בית הסוהר.

נאשם 2 התנצל, טען כי לא היה מודע לחומרת מעשיו, ביקש את רחמיו של בית המשפט וסיפר כי הוא משתתף בחינוך בבית הסוהר, ועתיד להתחיל בלימודים במסגרת המאסר.

דיון

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנוהגת, והכל בנסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם.

הנאשמים פעלו בצוותא במטרה לגנוב כלי רכב בתוך המדינה ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית. לשם כך הצטיידו השניים ברכב מבצעי וביצעו את מעשיהם במיומנות, במקצועיות ובשיטתיות תוך תכנון מוקדם וביצוע מוקדם (למצער בחלק מן המקרים), ויעידו על כך האופן הדומה בו בוצעו המעשים - כניסה לישראל בניגוד לחוק בשעות הערב, הגעה בצוותא לזירות אירוע שונות ברחבי המדינה, גניבה ונסיעה בחזרה לשטחי האזור כשהאחד נהג ברכב הגנוב והאחר ברכב המבצעי. דבר לא הרתיע את הנאשמים: לא חומרת העבירות, לא הנזק שנגרם לקורבנות, לא הסיכון לציבור, לא האיסור על כניסה לישראל, לא היעדרו של רישיון נהיגה, לא בעל הרכב שרדף אחריהם (אישום 6 - בחלוק 3 ימים שבו וביצעו את העבירה המפורטת באישום 8), לא עברם הפלילי ולא המאסרים המותנים שריחפו מעל ראשם (הרכיבים האחרונים יילקחו בחשבון אך ורק בעת גזירת העונש בתוך המתחם).

במעשיהם פגעו הנאשמים פגיעה חמורה בערכים המוגנים: הגנה על רכוש הפרט, נזק כלכלי ישיר שנגרם

לקורבנות ושיבוש שגרת חייהם, נזק כלכלי עקיף שנגרם לכלל הציבור כתוצאה מהעלאת הפרמיות על ביטוח רכב, פגיעה בזכות המדינה להגביל את הבאים בשעריה (שב"ח), סיכון לציבור הנוסעים בדרך כתוצאה מנהיגת הנאשמים מבלי שהוציאו מעולם רישיון נהיגה, סיכון ממשי לשוטרים ופוטנציאל נזק גבוה כתוצאה מנהיגתו הפרועה של נאשם 2 באירוע האחרון.

8. בתי המשפט מצווים להילחם מלחמת חורמה בתופעת גניבת כלי רכב שהוכרה כמכת מדינה המסבה נזק של ממש לפרט ולחברה. ראו (מבין רבים) ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

לבחינת הענישה הנוהגת ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 1123/18 אשרף דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.18): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 13 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המבקש בגין ניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין, זאת לאחר שנקבע מתחם ענישה שבין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אימץ את קביעת הערכאות דלמטה, קבע כי אלו לא סטו ממדיניות הענישה הנהוגה וכי יש לסווג את העבירות בחומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן מכיוון שמדובר ב"מכת מדינה".

רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.15): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 14 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב באישום אחד והחזקת כלי פריצה באישום שני, זאת תוך שנלקח בחשבון חלקו הנמוך יחסית של המבקש באירוע הגניבה.

ע"פ 7163/13 אחמד כסוואני נ' מדינת ישראל (3.8.14) בצוותא עם ע"פ 2333/13 באסל סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.14): כסוואני הורשע כמבצע בכיר בעבירות גניבת רכב בצוותא (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (3 אירועים) ונדון ל- 4 שנות מאסר לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים. סאלם הורשע בגניבת רכב (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (2 אירועים) ונדון אף הוא ל- 4 שנות מאסר, לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 8 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר, מאחר שחלקו פחות מזה של כסוואני. בית המשפט העליון אימץ את המתחמים שנקבעו.

רע"פ 1345/14 עמאד אבו הדואן נ' מדינת ישראל (23.2.14): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. בית המשפט העליון קבע כי

מדובר בענישה מקלה, וכי גניבת רכב מתוחכמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר.

רע"פ 10899/08 יוסף אבו עישה ואח' נ' מדינת ישראל (29.12.08): בבית משפט השלום נגזר עונשם של הנאשם 2 ל- 12 חודשי מאסר (גניבת רכב וכניסה לישראל של כדון) ושל הנאשם 1 ל- 16 חודשי מאסר (הורשע בנוסף בעבירות זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף וכניסה נוספת לישראל שלא כחוק). בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של המשיב 2 על 24 חודשי מאסר ושל המשיב 1 על 32 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות גניבת רכב.

9. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים ולעקרון ההלימה השולט בכיפה, מצאתי כי מתחם העונש הראוי בגין כל אחד מאירועי גניבת הרכב (והניסיון) בשילוב עם העבירות הנלוות נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה עתרה לראות במעשי הנאשמים אירוע אחד וביקשה לקבוע מתחם עונש כולל אשר יקח בחשבון את המעשים כולם, וב"כ הנאשמים הצטרפו לבקשה. לקחתי בחשבון את המעורבות המשותפת של הנאשמים במרבית המעשים, את חלקם הפעיל והשוויוני ובמקביל את חלקו הנפרד של כל אחד מהם בעבירות שלא יוחסו לחברו, את התכנון המוקדם, את עוצמת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים, את פוטנציאל הנזק, ומצאתי לקבוע מתחם ענישה כולל זהה לשני הנאשמים אשר נע בין 36 חודשי מאסר לבין 72 חודשי מאסר.

גזירת העונש בתוך המתחם

10. לקולא, הנאשמים הודו במיוחס להם והביעו חרטה על מעשיהם, כשבכך הביאו, בין השאר, לחיסכון זמן שיפוטי ניכר, בפרט על רקע היקף כתב האישום וכמות העדים. מדובר בנאשמים צעירים בני 27-28 וברי כי לעונש המאסר הממושך שייגזר עליהם תהא השפעה של ממש עליהם ועל בני משפחתם. כן לקחתי בחשבון לזכותם של הנאשמים את נסיבות חייהם והמצוקה בה גדלו כפי שהובאו מפי באי כוחם, ואת מצבו הרפואי של אביו של הנאשם 1.

11. לחומרא, כל אחד מהנאשמים "סוחר עמו" גיליון הרשעות קודמות לא מבוטל, אם כי אין ספק שמעורבותו של הנאשם 1 בפלילים כבדה משמעותית מזו של חברו. מדובר ברצידיביסט אשר נכנס ויוצא את בתי הסוהר בגין עבירות שבעיקרן גניבת רכב תוך ביצוע עבירות נלוות. נאשם 1 שב ופוגע בחברה כשהרשעותיו הקודמות והמאסרים שריצה כמו גם המאסרים המותנים המרחפים מעל ראשו, לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע עבירות. נאשם 1 הורשע עד כה 8 פעמים, וריצה עונשי מאסר רבים, חלקם ממושכים (5.5 חודשים, 12 חודשים, 24 חודשים, 29 חודשים, 5 חודשים). הוא הורשע לאחרונה ביום 15.10.18 ונדון לחמישה חודשי מאסר (כולל הפעלת תנאי) בגין כניסה לישראל שלא כחוק. כעבור זמן קצר ביותר שב וביצע את העבירות בהן הורשע בתיק דנן. מעל ראשו תלויים 2 מאסרים מותנים: 8 חודשי מאסר בגין עבירות רכוש מסוג פשע (ת"פ (שלום רחובות) 20027-01-16, גזר דין מיום 20.7.16) וחודשיים מאסר בגין עבירות לפי חוק הכניסה לישראל (ת"פ (שלום ראש"צ) 41993-09-18, גזר דין מיום 15.10.18 - רלוונטי גם לנאשם 2).

לחובת נאשם 2 ארבע הרשעות קודמות: בשנת 2014 הורשע בגניבת רכב וכניסה לישראל שלא כדון ונדון

למאסר בפועל למשך 12 חודשים; בשנת 2015 הורשע בכניסה לישראל שלא כדין ונדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים ויום (כולל הפעלת מאסר מותנה); בשנת 2018 הורשע פעמיים בכניסה לישראל שלא כדין, הפעם האחרונה בצוותא עם נאשם 1, ונדון לעונשי מאסר למשך 55 ימים ולמשך שלושה חודשים ויום (כולל הפעלת מאסר מותנה). כאמור, תלוי נגדו מאסר על תנאי בן חודשיים בגין עבירות לפי חוק הכניסה לישראל, וניכר כי הרשעותיו הקודמות ועונשי המאסר - בפועל והמותנים, לא נתנו בו אותותיהם ולא מנעו ממנו מלחזור על ביצוע עבירות בהן הורשע.

12. שני הנאשמים טעמו את טעמו המר של מאסר, יותר מפעם אחת, אך נהיר כי עוצמת המעורבות בפלילים של נאשם 1 גדולה משמעותית מזו של נאשם 2, ובהתאמה יש למקמו גבוה מחברו בתוך מתחם העונש שנקבע. אוסיף כי אלמלא הודו ונטלו אחריות על מעשיהם, היה מקום להעמיד את שני הנאשמים במיקום גבוה יותר בתוך המתחם. אשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים: המאשימה עתרה לעונשי מאסר ממושכים (72 חודשי מאסר ו- 69 חודשי מאסר בהתאמה) הכוללים בחובם הפעלת המאסרים המותנים בחפיפה חלקית. בניגוד לעמדתה, לא ראיתי טעם מיוחד לחרוג מברירת המחדל וההלכה הפסוקה המורים אותנו להפעיל מאסרים מותנים במצטבר. אוסיף כי התוצאה הסופית נמוכה במידה לא מבוטלת מהתוצאה לה עתרה המאשימה, כך שאין מדובר במצב בו בית המשפט מעמיד עצמו מחמיר מן הקטגוריה.

תוצאה

13. אחר כל אלה מצאתי לגזור את עונשם של הנאשמים כמפורט להלן:

נאשם 1

א. 48 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת 8 חודשי מאסר מותנה (ת"פ (שלום רחובות) 20027-01-16, גזר דין מיום 20.7.16) ועל הפעלת חודשיים מאסר מותנה (ת"פ (שלום ראשל"צ) 41993-09-18, גזר דין מיום 15.10.18) במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 58 חודשי מאסר (4 שנים ו- 10 חודשים) אשר ימנה מיום מעצרו - 27.1.19.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג פשע או ניסיון לבצע עבירות אלו.

ד. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג עוון או עבירות על חוק הכניסה לישראל או נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה, או ניסיון לבצע עבירות אלו.

ה. קנס בסך 10,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים.

עמוד 7

ורצופים, החל מיום 1.1.20 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

- ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה. הנאשם לא הוציא רישיון מעולם והוא פטור מהפקדת תצהיר.
- ז. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע.
- ח. אני מורה על חילוט רכב סובארו ל"ז 5362761.

נאשם 2

- א. 42 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על הפעלת חודשיים מאסר מותנה (ת"פ (שלום ראש"צ) 41993-09-18, גזר דין מיום 15.10.18) במצטבר לעונש המאסר שהוטל.
- סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 44 חודשי מאסר (3 שנים ו- 8 חודשים) אשר ימנה מיום מעצרו - 27.1.19.
- ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג פשע או ניסיון לבצע עבירות אלו.
- ד. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג עוון או עבירות על חוק הכניסה לישראל או נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה, או ניסיון לבצע עבירות אלו.
- ה. קנס בסך 10,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.20 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

- ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה. הנאשם לא הוציא רישיון מעולם והוא פטור מהפקדת תצהיר.
- ז. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' תשרי תש"פ, 03 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.